

K J S

King James bibeln på svenska
[1 Petrusbrevet]

November 2012
Tredje utgåvan

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

1 PETRUSBREVET

1 Petrus, en Jesu Kristi apostel, till de främlingar utspridda över Pontus, Galatien, Kappadocien, Asien, och Bitynien,

2 Utvalda i enlighet med Gud Faderns förutvetande, genom Andens heliggörande, till hörsamhet och bestänkelse av Jesu Kristi blod: Nåd åt er, och frid, må *det* förökas.

3 Välsignad *vare* vår Herres Jesu Kristi Gud och Fader, som enligt sin överflödande barmhärtighet har fött oss på nytt till ett levande hopp genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda,

4 Till ett oförgångligt arv, och obefläckat, och som inte tynar bort, förvarat åt er i himlen,

5 Vilka av Guds makt blir bevarade genom tro till räddning redo att uppenbaras i den sista tiden.

6 I vilken ni storligen gläder er, även om nu en kort stund, om det behövs, ni lider genom olika slags frestelser:

7 Att prövningen av er tro, som är långt mer dyrbar än guld som förgås, även om den prövas med eld, skulle finnas vara till pris och ära och härlighet vid Jesu Kristi uppenbarelse:

8 Vilken, ej havande sett, ni älskar; vilken, fastän ni nu inte ser *honom*, *ni* ändå förtröstar på, ni gläder er med obeskrivlig glädje och *är* fulla av härlighet:

9 Erhållande utgången av er tro, *ja* räddningen av *era* själar.

10 Denna räddning har profeterna frågat om och ivrigt sökt efter, vilka profeterade om den nåd *som skulle komma* till er:

11 Sökande vilken, eller vad för slags tid Kristi Ande, som var i dem, visade, när den i förväg vittnade om Kristi lidanden, och den härlighet som skulle efterfölja.

12 För dem blev det uppenbarhet, att de inte tjänade sig själva *med* de tingen, utan oss, vilka *ting* nu blir förkunnade åt er genom dem som har predikat evangeliet för er med den Helige Anden nedsänd från himlen; vilka ting änglarna längtar efter att blicka in i.

13 Därför, spänn om ert sinnes länder, var nyktra, och hoppas till slutet på den nåd som kommer till er vid Jesu Kristi uppenbarelse;

14 Såsom lydiga barn, inte anpassande er efter de tidigare lustarna i er okunnighet:

15 Utan, såsom han som har kallat er är helig, var likaså ni heliga i hela *ert* levnadssätt;

16 Ty det är skrivet, Var ni heliga; ty jag är helig.

17 Och om ni åkallar Fadern, som utan anseende till person dömer efter var mans gärning, *så* tillbringa er tid som främlingar *här* i fruktan:

18 Då ni vet att ni inte blev friköpta med förgängliga ting, som silver och guld, ifrån er fåfängliga livsföring *som ni fått* från era fäder genom tradition;

19 Utan med Kristi dyrbara blod, såsom av ett lamm utan fel och utan fläck:

20 Vilken sannerligen i förväg var tillsatt innan världens grundläggning, men blev manifesterad i dessa sista tider för er,

21 Vilka av honom förtröstar på Gud, som uppväckte honom från de döda, och gav honom härlighet; att er tro och *ert* hopp skulle vara till Gud.

22 Ni har renat era själar i sanningens lydnad genom Anden till oförställd brödrakarlek, *så* älska varandra innerligt av ett rent hjärta:

23 Varande födda på nytt, inte av förgänglig säd, utan av oförgänglig, genom Guds ord, som lever och förblir för

evigt.

24 Ty allt kött *är* som gräs, och all mänsklig härlighet som gräsets blomster. Gräset vissnar, och blomman faller av det:

25 Men Herrens ord förblir för evigt. Och det är detta ord som genom evangeliet blir predikat för er.

Kapitel 2

1 Så läggande undan all illvilja, och all slughet, och skådespeleri, och avund, och allt förtal,

2 Såsom nyfödda barn, *och* längta efter ordets oförfalskade mjölk, att ni därigenom må växa:

3 Om så är *att* ni har smakat att Herren *är* nådig.

4 Till vilken *ni* kommer, *såsom till* en levande sten, förvisso ogillad av människor, men vald av Gud, *och* dyrbar,

5 Också ni, som levande stenar, är uppbyggda *till* ett andligt hus, ett heligt prästerskap, till att bära fram andliga offer, *vilka är* godtagbara för Gud genom Jesus Kristus.

6 Därför heter det också i skriften, Se, jag lägger en huvudhörnsten i Sion, utvald, dyrbar: och han som förtröstar på honom ska inte bli fördärvad.

7 För er som tror *är han* alltså dyrbar: men för dem som är olydiga, har den stenen som byggarna ogillade, densamme gjorts till huvudhörnan.

8 Och till en stötesten, och till en klippa till anstöt, ja för dem som stöter sig vid ordet, varande olydiga: vilket de också var förordnade till.

9 Men ni *är* ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, en helig nation, ett egendomsfolk; att ni skulle förkunna lovorden om honom som har kallat er ifrån mörker in till sitt underbara ljus:

10 Vilka i förgångna tider inte *var* ett folk, men nu *är* Guds folk: vilka inte *tidigare* hade fått barmhärtighet, men nu har fått barmhärtighet.

11 Kära älskade, jag ber *er att* som främlingar och gäster, *att* avstå från köttliga lustar, vilka för krig emot själen;

12 Förande en godandel bland hedningarna: att, medan de förtalar er som *att ni är* onda, de må genom *era* goda gärningar, vilka de ska se, ära Gud på granskningens dag.

13 Foga er efter varje mänsklig ordning för Herrens skull: vare sig för kungen, som högste;

14 Eller för landshövdingarna, såsom för dem som är sända av honom till *att* bestraffa brottslingar, och till *att* prisa dem som gör vad gott är.

15 Ty så är Guds vilja, att ni genom att göra gott må tysta dåraktiga människors okunnighet:

16 Såsom fria, och ej användande *er* frihet som en täckmantel till ondska, utan som Guds tjänare.

17 Vörda alla *människor*. Älska brödraskapet. Frukt Gud. Vörda kungen.

18 Tjänare, underordna er *era* herrar med all fruktan; inte enbart under de goda och milda, utan också under de vrånga.

19 Ty detta *är* värt att tacka för, om en man på grund av samvetet mot Gud utstår elände, *och* orättvist lider.

20 Ty vad är det för berömvärd, om, när ni blir slagna för era förseelser, ni tålmodigt skulle uthärda det? Utan om, när ni gör rätt, och lider *för det*, *och* ni tålmodigt uthärdar det, detta *är* godtagbart hos Gud.

21 Ty även till detta blev ni kallade: ty Kristus led också för oss, efterlämnande oss ett exempel, att ni skulle följa i hans fotspår:

22 Han som ingen synd gjorde, ej heller blev svek funnet

i hans mun:

23 Som, när han blev smädad, inte smädade tillbaka; när han led, hotade han inte; utan överlämnade *sig* åt honom som dömer rättfärdigt:

24 Som själv bar våra synder i sin egen kropp upp på träet, att vi, varande döda för synder, skulle leva för rättfärdighet: av hans sår blev ni helade.

25 Ty ni var som irrande får; men är nu återförda till era själars Herde och Vårdare.

Kapitel 3

1 Likaså, ni fruar, *var* underordnade era makar; att, om någon inte lyder ordet, också de må vinnas utan ordet genom fruarnas levnadssätt;

2 När de ser ert rena levnadssätt i fruktan.

3 Vilkas utsmyckning, låt det inte vara den yttre *utsmyckningen* med hårflätning, och med påhängda guldsmycken, eller med att klä på kläder;

4 Utan *låt utsmyckningen vara* hjärtats fördolda människa, med det som är oförgängligt, *ja utsmyckningen* med en ödmjuk och stillsam ande, vilket i Guds åsyn är av stort värde.

5 Ty på detta sätt smyckade sig också de heliga kvinnorna i förgångna tider, vilka litade till Gud, varande underordnade sina makar:

6 Så som Sara lydde Abraham, kallande honom herre: vars döttrar ni är, så länge ni gör gott, och inte är rädda med någon bestörtning.

7 Likaså, ni makar, lev med *dem* i insikt, givande ära åt hustrun, såsom åt det svagare kärlet, och såsom *ni* tillsammans är arvingar till livets nåd; att era böner inte blir hindrade.

8 Slutligen, *var ni* allesammans av ett sinne, havande medlidande med varandra, älskande *varandra* som bröder, *var* barmhärtiga, *var* vänliga:

9 Inte lönande ondska med ondska, eller smädelse med smädelse: utan tvärtom *med* välsignelse; vetande att ni är kallade därtill, att ni skulle ärva en välsignelse.

10 Ty han som vill älska livet, och se goda dagar, låt honom avhålla sin tunga från ondska, och sina läppar att de inte talar falskhet:

11 Låt honom hålla sig borta ifrån ondska, och göra gott; låt honom söka frid, och eftersträva den.

12 Ty Herrens ögon är över de rättfärdiga, och hans öron är öppna för deras böner; men Herrens ansikte är mot dem som gör ondska.

13 Och vem är han som skall skada er, om ni ska vara efterföljare av det som är gott?

14 Men och om ni lider för rättfärdighets skull, lyckliga är ni: och frukta inte för det som de fruktar för, var inte heller oroliga;

15 Utan helga Herren Gud i era hjärtan: och *var* alltid redo att *ge* ett svar åt var man som ber er om ett skäl för det hopp som är i er med ödmjukhet och fruktan:

16 Havande ett gott samvete; att, medan de ska förtala er, som *att ni är* onda, de må komma på skam, vilka falskt anklagar er goda livsföring i Kristus.

17 Ty, bättre, om så är Guds vilja, att ni lider för goda gärningar, än för onda gärningar.

18 Ty också Kristus har en gång lidit för synder, den rättfärdige för orättfärdiga, att han skulle föra oss till Gud, dödad i köttet, men levandegjord av Anden:

19 I vilken han också gick och predikade för andarna i fångelse;

20 Vilka på den tiden var olydiga, när en gång Guds

tålmod väntade under Noas dagar, medan arken byggdes, i vilken få, det är, åtta själar blev räddade genom vatten.

21 Efter denna förebild räddar nu också dopet oss (ej borttagande köttets orenhet, utan svaret för ett gott samvete mot Gud,) genom Jesu Kristi uppståndelse:

22 Vilken har farit upp in till himlen, och är på Guds högra sida; änglar och väldigheter och makter varande lagda under honom.

Kapitel 4

1 Eftersom nu Kristus har lidit för oss i köttet, *så* väpna er likaså med samma sinnelag: ty han som har lidit i köttet har brutit bort från synd;

2 Att han inte längre skulle leva resten av *sin* tid i köttet efter människors begär, utan efter Guds vilja.

3 Ty det är nog att *vi under* den förflutna tiden av *vårt* liv har gjort hedningarnas vilja, då vi vandrade i lösaktighet, lustar, fylleri, vilt leverne, festande, och avskyvärd avgudadyrkan:

4 De tycker i detta att det är märkligt att ni inte tillsammans med *dem* springer åt samma omåttliga utsvävningar, talande ont om *er*:

5 Vilka skall göra räkenskap inför honom som är redo att döma de levande och de döda.

6 Ty därför blev också evangeliet predikat för dem som är döda, att de skulle bli dömda enligt människor i köttet, men leva i enlighet med Gud i anden.

7 Men slutet på alla ting är nära: var ni därför nyktra, och vaksamma till bön.

8 Och ha framförallt en brinnande kärlek bland er själva: ty kärlek skall skyla mängder av synder.

9 Var gästvänliga mot varandra utan missnöje.

10 Såsom var man har fått gåvan, förmedla *så* densamma för varandra, som goda förvaltare av Guds mångsidiga nåd.

11 Om någon man talar, *låt honom tala* i enlighet med Guds ord; om någon man tjänar, *låt honom göra det* såsom efter den förmåga som Gud ger: att Gud i alla ting må bli ärad genom Jesus Kristus, åt vilken tillhör lovprisning och makt i evigheternas evigheter. Amen.

12 Kära älskade, förundra er inte över den brännheta prövning som sker till att pröva er, som om något konstigt hände er:

13 Utan gläd er i det att ni deltar i Kristi lidanden; att, när hans härlighet skall bli uppenbarad, också ni må bli glada och jubla.

14 Om ni blir hånade för Kristi namn, lyckliga är ni; ty Guds och härlighetens ande vilar över er: hos dem blir han smädad, men hos er blir han förhärligad.

15 Men låt ingen av er lida som en mördare, eller *som* en tjuv, eller *som* en brottsling, eller som en som lägger sig i andras angelägenheter.

16 Men om *någon* lider som en kristen, låt honom inte skämmas; utan låt honom prisa Gud för den delen.

17 Ty den tid är *kommen* att domen måste börja vid Guds hus: och om *den* först *börjar* vid oss, vad skall *då* slutet bli för dem som inte lyder Guds evangelium?

18 Och om den rättfärdige med svårighet räddas, var skall den ogudaktige och syndaren infinna sig?

19 Låt därför dem som lider i enlighet med Guds vilja överlämna sina själars bevarande *åt honom* i goda gärningar, såsom åt en trofast Skapare.

Kapitel 5

1 De äldste som är bland er uppmanar jag, som också är en äldste, och ett vittne till Kristi lidanden, och också har del av den härlighet som skall bli uppenbarad:

2 Föd Guds hjord som är bland er, vakande över *den*, inte av tvång, utan villigt; inte av smutsig vinningslystnad, utan tjänstvilligt;

3 Inte heller såsom varande herrar över *Guds* arvedel, utan varande föredömen för hjorden.

4 Och när Överherden skall visa sig, skall ni ta emot härlighetens oförgängliga krona.

5 Likaså, ni yngre, underordna er de äldre. Ja, var *ni* alla underordnade varandra, och var klädda i anspråkslöshet: ty Gud motarbetar de stolta, och ger nåd åt de ödmjuka.

6 Ödmjuka er alltså under Guds mäktiga hand, att han må upphöja er i passande tid:

7 Kastande all er oro på honom; ty han har omsorg om er.

8 Var nyktra, var vaksamma; ty er fiende djävulen vandrar omkring såsom ett rytande lejon sökande vem han må sluka:

9 Motsätt er honom fasta i tron, vetande att era bröder som är i världen genomlider samma lidanden.

10 Men all nåds Gud, som har kallat oss till sin eviga härlighet genom Kristus Jesus, efter att ni har lidit en kort stund, må fullkomna er, befästa, styrka, *och slå fast er.*

11 Honom tillhör ära och makt i evigheternas evigheter. Amen.

12 Genom Silvanus, er trogne broder, som jag håller honom vara, har jag i korthet skrivit, uppmanande, och vittnande att detta är Guds sanna nåd som ni står i.

13 Den *församling som är* i Babylon, utvald tillsammans med *er*, hälsar er; och *likaså* min son Markus.

14 Hälsa ni varandra med en kyss av kärlek. Frid *vare* med er alla som är i Kristus Jesus. Amen.